

تعیین حساسیت و اثر مهار رشد نور خورشید بر درماتوفیت ها

سید سبحان عمادی جمالی^{۱*}، محمد فرجی^۱، مهدی منصوری^۲

۱_ دانش آموخته دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار ۳_ استادیاری بخش پاتوبیولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار

پست الکترونیکی نویسنده مسئول: sobhan_jamali@yahoo.com

مقدمه و هدف: درماتوفیت ها از جمله مطرح ترین عوامل عفونی قارچی در انسان و حیوانات محسوب می شوند. تحقیق حاضر به منظور تعیین حساسیت و تاثیر مهار رشد نور خورشید بر سه گونه از مهمترین درماتوفیت ها شامل: میکروسپوروم کنیس، تریکوفیتون روبروم و تریکوفیتون متاگروفیتس انجام گردید. نور خورشید و اشعه ی فرابنفش بر بسیاری از میکروارگانیسم ها از جمله قارچ ها اثر گذار بوده و بسته به گونه ی قارچی و مدت در معرض نور یا اشعه قرار گرفتن، توقف رشد، جهش و یا کشته شدن قارچ را می تواند باعث شود. قارچ ها در مقایسه با باکتری ها در مقابل نور خورشید و اشعه ی فرابنفش مقاومت بسیار بالاتری را نشان می دهند.

مواد و روش کار: از سه درماتوفیت انتخاب شده در این مطالعه، پس از کشت بر محیط محرک کونیدی زایی با استفاده از لام هموسیئومتر، سوسپانسیون به نحوی که هر سی سی حاوی ۱۰۶ کونیدی باشد تهیه گردید. سپس محیط های کشت سابوردکستروز آگار حاوی کلرامفنیکل و فاقد سیکلو هگزامید (SC) و سابوردکستروز آگار حاوی کلرامفنیکل و سیکلو هگزامید (SCC)، با ضخامت کافی در پلیت های استریل آماده و ۱۰ میکرولیتر از سوسپانسیون قارچی تهیه شده بر روی دیسک کاغذی استریل به قطر ۵ mm قرار داده شد و سپس یک لایه ی نازک از محیط کشت بر روی دیسک کاغذی قرار گرفت (ساندویچ آگار). سطح محیط های کشت توسط لایه ی پلاستیکی بدون منفذ پوشانده شد. سپس هر قارچ در سه گروه شاهد، گروه تحت تابش نور خورشید و گروه تحت تابش اشعه ی فرابنفش با طول موج 280nm دسته بندی گردید که بعد از گذشت هفت روز از زمان کشت به مدت یک هفته یک بار در روز و هر بار ده دقیقه در معرض تابش قرار داده می شدند.

نتایج و بحث: آنالیز آماری نتایج بدست آمده نشان دادند که بین میانگین قطر کلنی قارچ های میکروسپوروم کنیس، تریکوفیتون روبروم و تریکوفیتون متاگروفیتس در روز سوم بین پلیت های شاهد، اشعه دیده و در معرض آفتاب اختلاف آماری معناداری وجود دارد. همچنین بین میانگین قطر کلنی قارچ های تست شده در روز هفتم نیز بین پلیت های شاهد، اشعه دیده و در معرض آفتاب اختلاف آماری معناداری وجود داشت. علاوه بر کاهش در قطر کلنی ها در قارچ های تحت مطالعه، تغییرات میکروسکوپی از نظر وضعیت توپوگرافی کلنی ها بین سوش های در معرض آفتاب و اشعه دیده در مقایسه با کلنی های شاهد مشاهده گردید. همچنین در قارچ های تحت مطالعه پیگماتاسیون کلنی های در معرض آفتاب و اشعه دیده نسبت به شاهد به شدت کاهش یافت. از نظر میکروسکوپی ماکروکونیدی ها کاهش و دفرمه و میکروکونیدی ها کاهش نشان دادند. همچنین میسلوم ها دچار تغییر شکل شده ولی دیواره ی عرضی و شفافیت خود را حفظ نموده اند.

واژه های کلیدی: اشعه ی فرابنفش - نور خورشید - درماتوفیت ها - مهار رشد.

شناسایی کنه های سخت (Ixodidae) در جوجه تیغی برنت (*Hemiechinus hypomelas*) در پارک ملی بوم - شیراز

سید مصطفی رضوی^۱، حسین شایق^{۲*}، امیر موتابی علوی^۳

۱_ دانشیار بخش انگل شناسی، گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شیراز ۲_ دانشجوی دکتری عمومی دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شیراز

۳_ کارشناس بخش انگل شناسی، گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شیراز.

پست الکترونیکی نویسنده مسئول: h.shayegh92@yahoo.com

مقدمه و هدف: کنه های سخت گروهی از بندپایان انگلی هستند که با خونخواری از مهره داران، در انتقال انواع عوامل عفونی (باکتری، ویروس و تک یاخته)، ایجاد مسمومیت و کاهش تولیدات دامی، نقش کلیدی دارند. این بندپایان در چرخه ی زندگی خود، نه تنها حیوانات اهلی، بلکه طیف گسترده ای از حیات وحش را نیز آلوده ساخته و همراه با این حیوانات، از منطقه ای به منطقه دیگر گسترش می یابند. جوجه تیغی برنت (*Hemiechinus hypomelas*) یکی از پستانداران حیات وحش است که به دلیل تحرک کم در طبیعت و نیز به دلیل وجود خارهای سطحی، میزبانی مناسب برای تکمیل چرخه ی کنه های دو و سه میزبانه است. هدف از مطالعه حاضر، شناسایی و معرفی کنه های سخت در جوجه تیغی برنت در پارک ملی بوم می باشد.

مواد و روش کار: طی یک دوره دو ساله (۹۰ و ۹۱)، تعداد سه قطعه جوجه تیغی در منطقه بوم زنده گیری و به آزمایشگاه انگل شناسی دانشکده دامپزشکی شیراز منتقل شدند. پس از بی هوشی، باکمک پنس ظریف، ضمامم دهانی با حرکات چرخشی آرام، از کانل گوش و بین خارها جدا و به محلول الکل گلیسرین منتقل شدند. شناسایی کنه ها با توجه به ویژگی های ریخت شناسی در زیر میکروسکوپ تشریح و با استفاده از کلیدهای تشخیصی معتبر در حد گونه انجام گردید.

نتایج و بحث: در مجموع ۲۷ نمونه کنه شامل سه جنس همافیزالیس (۱۵ مورد) ریپی سفالوس (۱۱ مورد) و هیالوما (یک مورد) شناسایی شدند. از نظر وفور گونه ای، همافیزالیس کونسینا (۱۵ مورد)، فراوانترین گونه بود. سایر گونه ها به ترتیب عبارت بودند از: ریپی سفالوس سانگینوس (۹ مورد)، ریپی سفالوس تورانیکوس (۲ مورد) و هیالوما آسیاتیکوم آسیاتیکوم (یک مورد). گونه ی مشترک در هر سه میزبان، ریپی سفالوس سانگینوس بود. با توجه به قابلیت این گونه در انتقال بیماری تولارمی و نیز شناسایی آنتی بادی های ضد فرانسسیلاتولارنسیس در جوجه تیغی (یکی از مخازن بیماری در حیات وحش ایران)، انجام مطالعات بیشتر در این زمینه، ضروری بنظر می رسد.

واژه های کلیدی: کنه های سخت، جوجه تیغی برنت، پارک ملی بوم، تولارمی، ریپی سفالوس.